

„Mi lehet jobb annál, mint szeretni, amit csinálunk, és tudni, hogy annak értéke is van?”
(Katherine Graham)

PÁLYÁZAT AZ ELTE TTK
HÖK
MENTORKOORDINÁTORI
TISZTSÉGRE

Borbély Eliza

Bemutakozás:

Borbély Eliza vagyok, másodéves kémia szakos hallgató. 1996. április 23-án születtem Hajdúnánáson, itt nevelkedtem és középiskolai éveimet is itt töltöttem a helyi gimnázium angol spec. szakán.

Mindig is szerettem aktív tagja lenni a közéletnek, így már első félévben is próbáltam minél jobban segíteni a szakterület munkáját. Tavasszal lettem megválasztva képviselőnek, jelenleg az ösztöndíj bizottság tagjaként, a Tétékás nyúz egyik olvasószerkesztőjeként és cikkírójaként tevékenykedem, és persze mentor vagyok.

Tapasztalatok:

Szerintem a mentorkoordinátor legfontosabb tulajdonságai közé tartozik a jó kommunikációs készség, a figyelem megragadása, valamint az, hogy csapattá képes kovácsolni egy egyszerű tömeget. Én mindig is szerettem csapatban dolgozni és úgy érzem, hogy valaminek a része vagyok.

Tíz évig versenytáncoltam, és ahogy nőttek, úgy vettem ki a részem a szervezésből is. Tánctáborok és gálák főszervező gárdájában voltam, 6-12 éveseket oktattunk és versenyidőszakokat koordináltunk le.

A városi ifjúsági újság szerkesztője voltam három évig, valamint a Hang- Kép Egyesület tagja és önkéntese, ahol többek között kommunikációs tréningeken vettem részt, valamint kisfilmek rendezésében.

Nyáron kezdtem el egy telefonszolgáltató cég telesales csatornáján dolgozni, ami nem olyan rossz, mint amilyennek hangzik. Folyamatos konfliktuskezelési képzést kapunk és rendesen játszanak az idegeinkkel, de úgy gondolom, hogy tapasztalatszerzésnek nagyon jó, megtanultam, hogy hogyan hathatunk az emberekre, a sikerélmény pedig felértékelődik.

Mentorként rájöttem arra, milyen másokért felelősséget vállalni, mennyire nehéz egyszerre több embert mozgatni, felkelteni az érdeklődésüket, vagy éppen tartani bennük a lelket. Számomra ez egy olyan tapasztalatszerzés, amit mindenkinek csak ajánlani tudok.

Motiváció:

Az én motivációm nagyon megfoghatatlan, mint valami belső készítés, aminek nem tudsz ellenállni. A gólyatábor első napján tudtam, hogy jelentkezek mentornak, és mielőtt mentor lettem, tudtam, hogy pályázni fogok a mentorkoordinátori tisztségre. Ezt valószínűleg a saját mentoromnak köszönhetem, hiszen egy olyan példát láttam magam előtt, aki nemcsak tanulmányilag és csapatépítésben állta meg a helyét, hanem azzá az emberré vált, aki képes minden bajunkra megoldást találni, s érzelmileg is mellettünk állni.

Úgy jön egyetemre az ember, hogy már van egy kialakult társasága, legjobb barátai, akikre támaszkodhat. Aztán amikor kiesik ebből a komfortzónából, nem mindenki találja meg a

helyét. A mentorrendszer nélkül szerintem zömében csak felszínes barátságok alakulnának ki, talán erős ezt így kijelenteni, de úgy gondolom, hogy egy megfelelően működő rendszer kellőképpen motiválja az embereket arra, hogy ennek a részesei akarjanak maradni. Egy összetartó közösséggel a hátunk mögött pedig tanulmányilag is könnyebb helyt állni. A mentorrendszer engem lenyűgözött, ha megszavaznának, szeretném elérni, hogy minél több embert ugyanígy lenyűgözzön.

Tervek:

A legfontosabbnak egy következetes mentorkoncepció létrejöttét tartom, amelynek kialakítása során minél több ember véleménye érvényesül, s amely gyakorlatban sokkal szakterületre szabottabban képes működni.

De hiába állítunk össze egy jó koncepciót, ha nincs elég jelentkező, hiszen az utóképzésre nem alapozhatunk már az elején. Így úgy gondolom, hogy már október-november folyamán el kell kezdeni a megfelelő **promóciót**. Mindenképpen összehívnék egy MECS-et, ahol felhívnám ennek fontosságára a mentorok figyelmét is, valamint szívesen részt vennék az egyes szakterületek bevonóin, s beszélnek magáról a képzés menetéről. Egy olyan programot is fontosnak tartok, amelyen a volt mentorok osztják meg élményeiket, tapasztalataikat az érdeklődőkkel, beszélnek a legszebb és legkínosabb helyzeteikről mentorságuk alatt. Ennek megvalósítását bár inkább közvetlen a képzés kezdésének elé tenném.

Szeretném, ha a **mentorfelelősök** kiválasztása minél hamarabb megtörténne, s a feladatkörüket egy kicsit jobban tisztáznám. A felelősök számomra nemcsak a mentorok mentorai, hanem azok az emberek, akik a koncepció kialakításának és végrehajtásának is szerves részei. Megszavazásukkor szeretnék jelen lenni, s minél jobban megismerni a leendő mentorfelelősöket a későbbi gördülékenyebb munka érdekében.

A **mentorkoncepció** kialakításában szeretném, ha minél több olyan ember részt venne, akik tapasztalatukkal segíteni tudják a rendszert. Nagyon fontosnak tartom, hogy időben elkészüljön, következetes legyen, és valóban alapelveként tudjon működni. Elméletben nagyon nehéz megvalósítani a szakterületre szabottságát, főleg, hogy minden évben más-más problémák lépnek fel az egyes szakokon, hiszen ez a jelentkezőktől függ, de a megfelelő kommunikációval (mentorfelelősökkel, szakterületi koordinátorokkal) gyakorlatban megvalósíthatónak tartom. Szeretnék erre törekedni, ha a küldöttgyűlés bizalmat szavaz nekem.

A **mentorkisokos** felépítését teljesen máshogy képzeltem el. Nagyon sok olyan információ van benne, ami nem szükséges, valószínűleg tartom, hogy ez is közrejátszott abban, hogy a mentorok nagy része nem olvasta végig. Kérdéstárat semmiképpen nem állítanék össze, de a könnyedebb feldolgozás érdekében két változat alakult ki a fejemben. Vagy két kisokost állítunk össze, s az egyikben csak olyan információk lennének benne, amelyeket pontosan meg kell tanulniuk a mentoroknak, a másik pedig egy bővebb változat, amely a gólyák minden esetleges kérdésére megadja a választ. Vagy pedig ezt az egészet egy kisokosban állítjuk össze, de kiemeljük a megtanulandó részeket. Ez talán azért jobb megoldás, mert ha

két változat van, féltő, hogy a bővítettet el sem olvassák, így ha egy kérdést feltesz a gólya, azt sem fogja tudni, hogy erre bizony neki megvan a válasza, csak keresnie kell. Ezenkívül néhány mentortársam említette, hogy kapott jó pár olyan kérdést, amely nem volt benne az idei kisokosban. Ezért kiküldenék már az október-november folyamán egy olyan kérdőívet, amelyben összefoglalhatják a mentorok, hogy mik voltak a leggyakrabban feltett kérdések, vagy amelyekre éppen nem tudtak válaszolni.

Az **MMGV** és az **MMSZV** szintén jó kiindulási alapot adhat a képzés megkezdése előtt, remélem, hogy a kitöltöttség számát növelni tudjuk majd, hiszen előrelépést csak így tudnánk tenni.

A **képzés** menetét is kicsit másképpen képzeltem el. Úgy gondolom, hogy a legfontosabb szekciókat (ösztöndíjak, tanulmányi ügyek) kellene kis csoportokban meghallgatniuk a mentorjelölteknek. Ezekre helyezném a hangsúlyt, hiszen így jobban odafigyelnek az előadásra, valamint szabadabban tehetik fel a kérdéseiket. A másodlagos szekciókat egy előadásban képzeltem el, itt a kis csoportokra osztást túl időigényesnek tartom. A mentorrendszer név alatt futó előadás, amit Matyi tartott, nagy sikert aratott, így mindenképpen megtartanám. Fontosnak tartom, hogy a mentorok pszichológiailag is felkészültek legyenek. Először magukat kell megismerniük ahhoz, hogy tudják mire képesek, legyen önbizalmuk, de fel tudják mérni, mikor kell nekik is segítséget kérni a hibás információk terjedésének elkerülése végett.

Az **írásbeli** vizsga felépítésénél nemcsak a nyers tudás felmérésére törekednék, hanem a gyakorlatiasabb kérdésekre is. A **szóbeli** vizsgánál jó megoldásnak tartottam a három fős bizottságot, de szeretném, ha sokkal személyre szabottabb kérdések lennének. A mentorfelelősök kellőképpen meg tudják ismerni a jelölteket, tudják a gyengéiket, ezekre térnek ki, valamint nagyon fontosnak tartom a problémamegoldó képességük és kommunikációs készségük ellenőrzését. Mindenképpen szeretnék részt venni a mentorok kiválasztásában, az újrajelentkezőknél pedig szerintem fontos figyelembe venni az MMGV és MMSZV értékeléseket is.

A játéknapot és a mentorkirándulást megtartanám, ezeken a programokon elsősorban a szakterületen belüli egység kialakítása a fontos. A tanári képzésben lévők helyzete egy kicsit más, szeretném, ha a tanáris mentorok a gólyatáborokban és a Tanári Napokon is megállnák a helyüket, ez úgy valósulhat meg, ha a programok felében együtt, másik felében pedig a választott szakterülettel lennének együtt, remélve, hogy így kialakul az egység és megfelelően tudnak majd együtt dolgozni.

A hétvége és a tábor felépítettsége nagyban függ a pénzügyi helyzettől, a költséghatékonyság nagyon fontos, de ha ez sem elég, jó ötletnek tartom, ha van előre egy "B" terv, hiszen mindig előjöhetnek nem várt költségek. A jelöltek magatartására vonatkozóan ezeken a rendezvényeken, (csakúgy, mint a gólyatáborban) szabályokat kell lefektetnünk. Az alkoholfogyasztás mérsékelése szerintem úgy érhető el, ha sikerül a figyelmet folyamatosan fent tartanunk.

A **mentorhétvégét** sokkal szakmai jellegűbben képzeltem el, de nem előadások formájában, hanem a gyakorlatba átültetve. Tudásuk elmélyítését játékosabb formában gondoltam (pl.:

kvízekkel), hiszen így jobban odafigyelnek, valamint itt helyeznék hangsúlyt a kommunikációjuk fejlesztésére is. Itt lehetnének megtartva a szakos előadások.

A **mentortábor**ban jó ötletnek tartom az ismétlő teszt megírását, magamból kiindulva a tudásuk felfrissítésére tökéletes. A programok pedig itt már inkább a csapatépítésről szólnának, valamint az esetleges jogszabályváltozásokról lennének tájékoztatva.

Úgy gondolom, hogy a túlzott versengés csak még jobban erősíti a szakterületek közötti ellentéteket, persze minimális versenyre szükség van, hogy a motivációt növeljük, de szeretném, ha a szakterületek jobban együtt tudnának működni.

Mivel mindkét fő program másra helyezi a hangsúlyt, úgy gondolom, fontos, hogy a mentorjelöltek ezeken részt vegyenek. Ehhez már hamar közölnünk kell a dátumokat, de erről a pontos megállapodás a mentorkoncepcióban határozható meg minél több álláspont meghallgatása után.

Sok mentorfelelős említette, hogy úgy érzi, a mentorok a gólyatáborban kiemelkedően teljesítettek, de a szorgalmi időszak kezdetekor elvesztették a motivációjukat. A képzésben kevés szó esett arról, hogy mik is a feladatai a mentoroknak miután megkapják a gólyák névsorát, hogyan tudják beintegrálni a gólyatáborban nem résztvevő gólyákat a csoportba. Ezeket mindenképpen beépíteném a képzésbe, valamint a MECS megtartása szerintem ebben az időszakban az egyik legfontosabb.

Záró gondolatok:

Szeretnék köszönetet mondani Török Mátyásnak, aki jó tanácsokkal látott el minket és segített a felkészülésben, valamint a mentorfelelősöknek és szakterületi koordinátoroknak, hogy időt szakítottak rám és meg tudtuk beszélni a gondokat a szakterületek szempontjából.

Köszönöm, hogy időt szakítottál a pályázatom elolvasására, ha alkalmasnak tartasz a tisztség betöltésére, kérlek, támogass a szavazatoddal!

(Remélem, sikerült feltételes módban írnom mindenhol, vagy legalább a legtöbb helyen!)

Budapest, 2015.10.08.

Borbély Eliza

